

Totalsystem.

Written by superbruger

Saturday, 06 March 2010

Totalsystemet bruges i dag af rigtig mange i Danmark. Jeg har også selv benyttet det i flere år og med gode resultater.

Vi har lært det af belgierne og hollændere, men mange af disse er i dag vendt tilbage til de rene systemer, hvor der ganske vist flyves både med enkehanner og enkehunner, men hvor magen ikke flyves, så den altid er i reden, når kapflyveren vender hjem. Logisk er dette naturligvis at foretrække, men det kræver rigtig mange duer på slaget. 50 % er således inaktive. I Belgien tager man ikke det så højtideligt. Man anvender mange volierer, hvor de inaktive kan gå, og man er som regel flere om at passe duerne.

Da vi i 2001 byggede det nye slag og derved fik meget mere plads gik vi også i gang med at flyve totalt system. Med 36 reder gav det jo 72, som skulle være aktive. Det var for det første et kæmpearbejde. Hunner skulle flere gange om ugen flyttes til og fra flyveslaget, når også træningen skulle passes. Hanner og hunner måtte aldrig komme sammen hjem fra en træning. Jeg valgte at slippe hunnerne først. De var som regel med i Trekantens træningsklub, og efterhånden, som de kom hjem, blev hannerne pakket, og dem kørte jeg så selv med. – I kan vist allerede fornemme, hvor meget energi, der blev lagt i dette arbejde. Belønningen kom dog også om lørdagen, men jeg anede, at det til en vis grad gik ud over hannernes præstationer. De har mere behov for, at hunnen er i reden, når de vender hjem til slaget. Hunnerne derimod er tilfreds med blot at vende hjem til reden, som de jo heller ikke befinder sig i til daglig. Efterhånden, som sæsonen forløber, finder man ud af, om det er hunnen eller hannen i reden, der flyver bedst. Jeg lod den bedste flyve DdB-flyvninger hver lørdag og den anden fik sektionsflyvningen. De kunne jo også være jævnbyrdige, og så var de med på samme flyvning hver gang. Det er jo også et spørgsmål om form hos duerne. Går én af duerne ned i form, så kan man jo satse på den anden osv. Systemet har rige muligheder, men det kræver meget tid at praktisere. Fordelen er, at man får prøvet alle duerne af. Ulempen er, at man skal fange og sende så mange hver gang, om det er træning eller kapflyvning. For at holde rytmen, skal alle på vingerne hver lørdag. Kun skadede eller totalt formløse duer kan få lov at være hjemme, men så skal de også isoleres én og én, især for hunnernes vedkommende.

Mens jeg her i jan. og feb. gik og tumlede med prøveparringer osv. fik kulden og det ulækre vejr mig til at tænke på, om ikke jeg skulle skære bestanden ned til det halv næste år, og så vende tilbage til det totale system.

Nu har jeg aldrig nogen sinde haft den store lyst til at arbejde med mange duer. Det passer li'som ikke rigtigt til min psyke. Jeg vil meget hellere bruge dobbelt så lang tid på det halve antal duer, men lad os nu se, når vi kommer til efteråret. Jeg vil jo også gerne have prøvet afkommet af de nye duer, som er blevet købt, og det kræver lidt flere duer i flyveslaget. I hele mit arbejdsliv havde jeg 20 par duer. 20 hanner var i aktion som enkemænd og 5-6 hunner i gang som enkehunner. Det var således en blanding af enkehansystemet og det totale system i samme rum. Det gav stort set lige så store mesterskabsresultater som senere med de 72 på totalt system. Dengang var slaget dog beboet med brødre, søstre, fætre og kusiner fra den samme gamle blå delbarstamme. Når jeg satte en ét-års ind på slaget var jeg faktisk sikker på dens muligheder som kapflyver, så derfor mistede jeg heller aldrig ret mange. Jeg kendte dem ganske enkelt i bund og grund. Hvordan deres opførsel skulle være og også deres udseende for den sags skyld. Jeg havde ikke mange avlspar, så derfor blev der også avlet på flyveduerne, og derved opdagede jeg kommende fantom-par i avlen. – Det var linieavl og i nogle tilfælde indavl. I dag har jeg meget mere plads og har forsøgt med nye stammer til indkrydsning. Især Flor Engelsduerne har været gode. Flor Vervoort og Koopman duer har også været gode, men jeg har også fjernet andre indkøb, for ikke at ødelægge min gamle stamme, den blå 255-linie.

Mine råd skal være: Har man et meget tidkrævende arbejde, så nøjes med 16 – 20 par enkemænd. Er

der lidt mere tid til rådighed, så prøv at flyve med 16 – 20 par på totalt system. Har man meget tid og en medhjælper f. eks., så kan du godt prøve med lidt flere duer på enten det ene eller andet system. Det væsentligste er blot: **Du må aldrig have så stort et duehold, at det på noget som helst tidspunkt bliver en pestilens for dig i det daglige arbejde med dem. Sker det, så lad være med at blive sur over alle andre forhold i brevduesporten, men skær blot din bestand ned – til 8 par om nødvendigt. Det vil sikkert give dig glæden igen.**
HJ.

Last Updated (Saturday, 06 March 2010)

Close Window